

REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU
MUNICIPIUL CHIȘINĂU

REPUBLIC OF MOLDOVA
CHIȘINĂU COURT OF JUSTICE
CHIȘINĂU MUNICIPE

MD-2038, m. Chișinău, str. Zelinski 13

MD-2038, m. Chișinău, str. Zelinski, 13

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU	
SEDIUL CENTRAL	
5.1429873	(H-7)
Însuș. Nr.	
07 12	2018 20

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușeanu 28
MD - 2004

Judecătoria Chișinău (sediul central) Vă expediază copia Încheierii nr. 25-713/18 din 03 decembrie 2018 și a Sesizării cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Anexe:

- Copia Încheierii nr. 25-713/18 din 03 decembrie 2018- 2 file.
- Sesizare -14 file .

Grefier

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA	
INTRARE NR.	1999
12 12	20 18

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE

PRIVIND EXCEȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit.g) din Constituție

Prezenta sesizare este un document juridic și poate afecta drepturile și obligațiile dumneavoastră.

I - AUTORUL SESIZĂRII

(Informații cu privire la autorul sesizării și eventualul său reprezentant)

1. Nume/Denumire **Alexandru** 2. Prenume **GURĂU**

4. Funcția -

5. Adresa **mun. Chișinău, str. Mitropolit Varlaam, nr. 65 bir. 404**

6. Numele, prenumele și patronimicul reprezentantului* **HĽOPETCHI IGOR IGOR**

7. Ocupația reprezentantului **Avocat asociat al BAA „GARANT”**

8. Adresa reprezentantului **mun. Chișinău, str. Al. S. Pușkin, nr. 22, of. 351**

9. Tel. **+37379060504** E-mail **av.igor.hlopetchi@gmail.com**

10. **împuternicirea avocațială**

* Dacă autorul sesizării este reprezentat/ă, a se anexa o procură semnată de autorul sesizării.

(A se vedea Partea a II-a a Notiței Explicative)

11. II – OBIECTUL SESIZĂRII

Prezenta sesizare are ca obiect, examinarea constituționalității unor prevederi din următoarele acte legislative:

Codul de executare al Republicii Moldova nr. 443 din 24 decembrie 2004 cu modificările și completările ulterioare (republicat în Monitorul Oficial nr.214220, art. Nr. 704 din 05 noiembrie 2010)

Articolul 115. Reguli generale de sechestrare a bunurilor

(5) În cazul în care există bănuieli că bunurile urmărite pot să dispară ori să fie deteriorate, iar documentul executoriu nu conține autorizarea pătrunderii forțate, executorul judecătoresc efectuează sechestrarea în prezența a doi martori asistenți, a colaboratorului organului afacerilor interne, urmând să înștiințeze instanța de judecată imediat, dar nu mai târziu de 24 de ore de la efectuarea sechestrării, cu prezentarea materialelor respective în care se vor indica motivele efectuării sechestrării. Judecătorul va confirma legalitatea acestei acțiuni procesuale printr-o mențiune pe procesul-verbal de sechestru.

III – CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

12.

La Judecătoria Chișinău (sediul Central) se află pendinte contestația lui Alexandru Gurău împotriva procesului verbal de sechestru întocmit de executorul Nina Isac la 27 septembrie 2018.

La referința depusă, executorul judecătoresc a prezentat o copie dactilografiată de pe procesul verbal contestat pe care este făcută o mențiune conform art. 115 alin. (5) CE RM prin care „se confirmă legalitatea acțiunilor executorului Roman Talmaci”, cu semnătura pretinsă a fi a unui judecător, fără ștampilă.

În esență, se pretinde că prevederile contestate, potrivit cărora judecătorul va confirma (după regula automatismului) legalitatea acestei acțiuni procesuale printr-o mențiune pe procesul-verbal de sechestru, încalcă articolele 1, 4, 16, 20, 23, 26, 46, 54, 114, 115 și 117 din Constituție.

Consideră autorul sesizării că, este absolut determinantă verificarea constituționalității art. 115 alin. (5) din Codul de executare al Republicii Moldova (în continuare CE RM).

IV – EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

(A se vedea Partea a IV-a a Notiței Explicative)

13.

Expunerea faptelor:

Articolul 115. Reguli generale de sechestrare a bunurilor

(5) În cazul în care există bănuieli că bunurile urmărite pot să dispară ori să fie deteriorate, iar documentul executoriu nu conține autorizarea pătrunderii forțate, executorul judecătoresc efectuează sechestrarea în prezența a doi martori asistenți, a colaboratorului organului afacerilor interne, urmând să înștiințeze instanța de judecată imediat, dar nu mai târziu de 24 de ore de la efectuarea sechestrării, cu prezentarea materialelor respective în care se vor indica motivele efectuării sechestrării. Judecătorul va confirma legalitatea acestei acțiuni procesuale printr-o mențiune pe procesul-verbal de sechestru.

Considerăm că, normele legislative indicate supra, sunt neconstituționale, din următoarele considerente:

LEGISLATIA PERTINENTĂ:

PREVEDERILE RELEVANTE ALE CONSTITUȚIEI (MONITORUL OFICIAL AL REPUBLICII MOLDOVA, 1994, NR. 1) SUNT URMĂTOARELE:

Articolul 1

Statul Republica Moldova

„[...] (3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate”.

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale”.

Articolul 16

Egalitatea

„(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială”.

Articolul 20

Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție”.

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„[...]”

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 26

Dreptul la apărare

(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

(3) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege.

Articolul 46

Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sînt garantate.

(2) Nimeni nu poate fi expropriat decît pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(3) Avera dobîndită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobîndirii se prezumă.

(4) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

(5) Dreptul de proprietate privată obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului înconjurător și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii, revin proprietarului.

(6) Dreptul la moștenire a proprietății private este garantat.

Articolul 54

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„[...] (2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decît celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.
[...]

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății”.

Articolul 114

Înfăptuirea justiției

Justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești.

Articolul 115

Instanțele judecătorești

(1) Justiția se desfășoară prin Curtea Supremă de Justiție, prin curțile de apel și prin judecătorii.

(2) Pentru anumite categorii de cauze pot funcționa, potrivit legii, judecătorii specializate.

(3) Înființarea de instanțe extraordinare este interzisă.

(4) Organizarea instanțelor judecătorești, competența acestora și procedura de judecată sînt stabilite prin lege organică.

Articolul 117

Caracterul public al dezbaterilor judiciare

În toate instanțele judecătorești ședințele de judecată sînt publice. Judecarea proceselor în ședință închisă se admite numai în cazurile stabilite prin lege, cu respectarea tuturor regulilor de procedură.

PREVEDERILE RELEVANTE ALE CONVENȚIEI EUROPENE PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ȘI A LIBERTĂȚILOR FUNDAMENTALE (ÎNCHEIATĂ LA ROMA LA 4 NOIEMBRIE 1950 ȘI RATIFICATĂ DE REPUBLICA MOLDOVA PRIN HOTĂRÂREA PARLAMENTULUI NR. 1298-XIII DIN 24 IULIE 1997) SUNT URMĂTOARELE:

Articolul 6

Dreptul la un proces echitabil

„1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției. [...]”.

AGRMENŢELE PRIVITOARE LA NECONSTITUŢIONALITATEA ACTELOR NORMATIVE ŞI LEGISLATIVE CRITICATE:

Pornind de la raţionamentele înscrise în Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 2 din 09 februarie 2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit a) şi g) din Constituţia Republicii Moldova, dacă în procesul judecării cauzei, instanţa de judecată este sesizată de una din părţi asupra neconstituţionalităţii actului aplicabil, care poate fi supus controlului constituţionalităţii, judecătorul ordinar sau completul de judecată, nu se va pronunţa asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformităţii cu Legea supremă, a normelor contestate, dar în mod obligatoriu va demara procesul de exercitare a controlului constituţionalităţii invocat de partea în proces, fiind obligaţi să suspende judecarea cauzei şi să sesizeze Curtea Constituţională, prezentând direct Curţii Constituţionale, sesizarea privind excepţia de neconstituţionalitate.

Cu referire la criticile de neconstituţionalitate extrinseci şi intrinseci **art. 312 din Codul de contravenţional**, *ab initio* menţionăm că aceasta contravine unui şir de norme din Legea supremă şi anume art. 1, 4, 6, 16, 20, 22, 23, 26, 54.

Curtea Europeană a reţinut că, de vreme ce obiectul esenţial al articolului 8 din Convenţie este să protejeze persoana împotriva acţiunilor arbitrare ale autorităţilor publice, acesta implică, de asemenea, obligaţii pozitive inerente „respectării” efective a vieţii private şi de familie. Aceste obligaţii impun adoptarea unor măsuri în sfera relaţiilor dintre particulari (*Eremia v. Republica Moldova*, 28 mai 2013, § 72).

În acest sens, Recomandarea CoE nr. (2003) 17 privind executarea hotărârilor judecătoreşti stabileşte că „în timpul procedurii de executare, trebuie găsit un echilibru adecvat între interesele creditorilor şi cele ale debitorilor, având în vedere prevederile art. 6 şi 8 ale Convenţiei Europene.”

Criticând textul de Lege de la art. 115 alin. (5) CE RM, autorul sesizării notează că prin oferirea instanţei a dreptului de a confirma legalitatea acţiunilor executorului judecătoresc printr-o singură menţiune pe procesul verbal de sechestru, prin omisiunea de a emite o încheiere în corespundere cu regulile autentice ale unui proces judiciar contradictorial, precum şi automatismul expus în textul de Lege criticat, este de natură să contravină principiului liberului acces la justiţie şi să încalce dreptul la un proces echitabil al debitorului.

În speţă, se observă că, prin automatismul expus în conţinutul normei criticate şi anume: judecătorul va confirma legalitatea acestei acţiuni procesuale printr-o menţiune pe procesul-verbal de sechestru, legiuitorul a admis o omisiune în reglementarea efectelor juridice ale refuzului magistratului de a confirma legalitatea după modelul art. 205 alin. (5) din Codul de procedură penală. Această împrejurare conduce la suportarea automată a îngrădirilor drepturilor fundamentale, generate de o legalizare automată a acţiunilor executorului judecătoresc care nu pot fi puse în discuţie nici de către instanţă, nici de către debitori, ceea ce denotă faptul că, fără ca această ingerinţă să fie prevăzută de lege, executorul judecătoresc dobândeşte puteri improprii statutului său.

Prin urmare, având în vedere constatările privind neconstituționalitatea omisiunii de a oferi părților și instanței posibilitatea de a pune în discuție faptele executorului judecătoresc, sunt contrare prevederilor din Constituție.

Nu mai puțin relevant este faptul că, la identificarea pericolelor, ca condiție preexistentă pentru pătrunderea forțată, este expusă într-asa o manieră încât se lasă loc pentru arbitrarul. Or executorul poate doar să constate careva pretinse pericole, însă doar instanța de judecată are competența exclusivă de a le confirma și de a le investi cu formulă executorie.

Plecând de la aceste premise, se reține că **nu se justifică existența de sine stătătoare a atribuției executorului judecătoresc de a confirma pericolele, așa cum este redat în articolul 115 alin. (5) din Codul de executare. Or, pătrunderea forțată este o măsură susceptibilă de a fi aplicată exclusiv și excepțional drept consecință a ineficienței și epuizării tuturor măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, fie a unui alt înscris care are putere executorie, în sensul articolului 11 din Codul de executare.**

În subsidiar, măsurile excepționale trebuie în mod obligatoriu să fie însoțite de un minim de garanții și anume, asupra luării în considerare a unor remedii juridice alternative a accentuat atât Curtea Europeană (*Battista v. Italia*, hotărârea din 2 decembrie 2014, §45), cât și Curtea de Justiție a Uniunii Europene (hotărârea din 4 octombrie 2012, *Byankov*, C-249/11, §45). Or, în cazul disponibilității unor soluții alternative, statelor le revine îndatorirea de a alege soluția cea mai adecvată, în limitele realizării scopului urmărit.

Problema centrală în acest caz este, prin urmare, dacă ingerința a fost proporțională cu scopul urmărit și, prin urmare, „necesară într-o societate democratică”.

Curtea Europeană în jurisprudența sa unitară a statuat că orice persoană care riscă să fie victimă în acest sens trebuie, în principiu, să poată obține examinarea proporționalității acestei măsuri de către o instanță independentă în lumina principiilor relevante ce rezultă din articolul 8 al Convenției, chiar dacă dreptul său de a ocupa locuința a încetat prin aplicarea dreptului intern. (a se vedea *McCann v. Regatul Unit*, nr. 19009/04, § 50, CEDO 2008).

În mai multe cauze împotriva Croației, Curtea a constatat o încălcare a dreptului reclamanților la respectarea domiciliului lor pe motiv că instanțele naționale nu au efectuat testul de proporționalitate atunci când au emis ordinele de evacuare (a se vedea, de exemplu, *Ćosić*, citată anterior, *Paulic v. Croația*, nr. 3572/06, 22 octombrie 2009; *Orlic v Croația*, nr. 48833/07, din 21 iunie 2011; *Bjedov v Croația*, nr 42150/09 29 mai 2012; și *Brežec v. Croația*, nr. 7177/10, 18 iulie 2013).

Analogic în speța în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, se atestă o tendință de aplicare sistemică a textului de lege, atunci în executorii judecătorești intenționat ezită să solicite autorizarea ex ante a pătrunderii, forțate ci înștiințează instanța post factum, profitând de automatismul confirmării legalității acțiunilor executorului judecătoresc expus în art. 115 alin. (5) CE RM.

Or, omisiunea de a emite o încheiere motivată așa cum se procedează în cazul

autorizărilor ex ante, indică asupra unei soluții legislative în care se respectă drepturile debitorului, or în cazul în care instanța nu emite o încheiere ci uzează doar de aplicarea mențiunii în procesul verbal, se atestă o mimare a unui proces echitabil.

Articolul 1 alin. (3) din Constituție proclamă Republica Moldova ca un stat de drept și democratic. Curtea reiterează importanța principiului statului de drept pentru o societate democratică.

Autorul sesizării mai accentuează că exigențele statului de drept presupun *inter alia asigurarea legalității și a certitudinii juridice* (Raportul privind preeminența dreptului, adoptat de Comisia de la Veneția la cea de-a 86-ea sesiune plenară, 2011, §41). În acest context, Curtea reține că principiul legalității și al certitudinii juridice consfințit prin art. 1 alin.(3) din Constituție este esențial pentru garantarea încrederii în statul de drept și constituie o protecție împotriva arbitrarului. Așadar, asigurarea și respectarea acestor principii obligă statul să edicteze într-o manieră clară și previzibilă normele adoptate.

În jurisprudența sa anterioară, Curtea a menționat că la elaborarea unui act normativ **legiuitorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca acesta să corespundă exigențelor de calitate**. De asemenea, textul legislativ trebuie să corespundă principiului unității materiei legislative sau corelației între textele regulatorii, pentru ca persoanele să-și poată adapta comportamentul la reglementările existente, ce **exclud interpretările contradictorii sau concurența între normele de drept aplicabile** (HCC nr. 26 din 27 septembrie 2016, §53).

Curtea subliniază că legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține și să evite paralelisme legislative, ce generează incertitudine și insecuritate juridică. Or, situații în care aleși institut de drept este tratat în mod diferit a se vedea procedura de confirmare a aplicării sechestrului reglementată de Codul de procedură penală, ceea ce denotă o incoerență legislativă gravă.

Prin urmare, se reține că previzibilitatea și claritatea constituie elemente *sine qua non* ale constituționalității unei norme, care în activitatea de legiferare nicidecum nu pot fi omise.

Autorul sesizării nu contestă dreptul instanței de a verifica legalitatea acțiunilor executorului judecătoresc, însă aceasta trebuie să se materializeze prin emiterea unui act jurisdicțional susceptibil de contestare. Mai mult, procesul trebuie să se desfășoare în strictă conformitate cu cadrul legal, or, confirmarea doar printr-o mențiune pe procesul verbal nu corespunde cu standardele de transparență al justiției și îmbracă forma unei justiții ascunse de controlul public prin intermediul unor instanțe *ad hoc*.

În același timp, autorul consideră că principiul legalității - componentă a statului de drept - îl obligă pe legislator să reglementeze în mod clar competența instanței de judecată de a examina demersurile executorilor judecătorești, iar ca finalitate să fie emisă o încheiere de natură să asigure un **dublu grad de jurisdicție**. În acest sens, se mai menționează că legea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului.

De asemenea, este necesar de a învedera faptul că, potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție, organizarea instanțelor judecătorești, competența acestora și procedura de judecată sunt stabilite prin lege organică. Astfel, și în virtutea acestei norme constituționale **legislatorului îi revine sarcina să delimiteze în mod clar atribuțiile instanțelor de judecată de competența altor autorități.**

Autorul nu poate accepta formularea în care executorul poate purcede la sechestrarea bunurilor în lipsa autorizării instanței de judecată, după care remite materialele în instanță pentru confirmare.

Astfel, nu încapă îndoială că în respectiva circumstanță, în care instanța de judecată este legată de constatările de fapt ale unor autorități, rolul acesteia **se reduce la o simplă formalitate de validare automată a acțiunilor executorului judecătoresc**, fiind lipsită de exercitarea deplinei jurisdicții.

Curtea Europeană a menționat în repetate rânduri că instanța este aceea care trebuie să fie competentă pentru a stabili faptele, administrând probele necesare, iar apoi, pentru a alege normele juridice aplicabile, a le interpreta și a le aplica în mod concret, iar ***dacă chestiunea privind stabilirea faptelor sau interpretarea dreptului se află în competența unei autorități administrative, a cărei soluție se impune instanței, știrbește plenitudinea de*** jurisdicție de care aceasta trebuie să se bucure.

În acest cumul de argumente, autorul sesizării consideră că, atunci când instanțele de drept comun sunt obligate, prin lege, să accepte constatările de fapt ale unor autorități administrative, acestea sunt private de competența de a desfășura o examinare independentă a litigiului cu care sunt sesizate.

În același context, și Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în jurisprudența sa, a susținut că, pentru ca un organ judiciar să poată fi calificat drept „*organ judiciar care are competență de fond*”, acesta **trebuie să aibă în special competența de a analiza toate problemele de fapt și de drept relevante pentru litigiul cu care este sesizat** (hotărârea Tribunalului din 15 mai 2012, *Nijs/Curtea de Conturi*, cauza T-184/11 P, §§85-86; hotărârea Tribunalului din 17 iulie 2012, *BG/Ombudsmanul European*, cauza F-54/11, §117).

Ținând cont de cele menționate, autorul sesizării conchide că prevederile legale nu sunt redactate cu suficientă precizie, or, legislatorul nu a delimitat în mod clar atribuțiile instanțelor de judecată de competența altor autorități administrative, ceea ce contravine articolelor 1 alin. (3) și 115 alin. (4) din Constituție.

V - CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

14. Reieșind din cele relevate, în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (1) lit. a), art. 24 alin. (1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 4 alin. (1) lit a), și art. 39 din Codul jurisdicției constituționale, facem apel la Înțelepciunea Onoratei Curți și solicităm în mod respectuos exercitarea contolului constituționalității prevederilor **art. 115 alin. (5) din Codul de executare cu denumirea marginală „reguli generale de sechestrare a bunurilor”, și anume a următoarelor texte de lege: „în cazul în care există bănuieli că bunurile urmărite pot să dispară ori să fie deteriorate, iar documentul executoriu nu conține autorizarea pătrunderii forțate, executorul judecătoresc efectuează sechestrarea în prezența a doi martori asistenți, a colaboratorului organului afacerilor interne, urmând să înștiințeze instanța de judecată imediat, dar nu mai târziu de 24 de ore de la efectuarea sechestrării, cu prezentarea materialelor respective în care se vor indica motivele efectuării sechestrării. Judecătorul va confirma legalitatea acestei acțiuni procesuale printr-o mențiune pe procesul-verbal de sechestrare”.**

VI - LISTA DOCUMENTELOR

15.

a) Dosarul nr. 12-25-69194-22102018;

VIII - DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

16. Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Locul *mun. Chișinău, str. N. Zelinski, nr. 13*
Data *03 decembrie 2018*

Alexandru GURĂU

(Semnătura autorului sesizării sau a reprezentantului)

ÎNCHEIERE

03 decembrie 2018

mun. Chișinău

Judecătorul Judecătorei Chișinău, sediul Central, Holban Vladislav, examinând unipersonal contestația, depusă de Gurău Alexandru împotriva BC „Moldova-Agroindbank” SA , intervenienți accesorii executorul judecătoresc Isac Nina și executorul judecătoresc Roman Talmaci privind contestarea procesului-verbal de sechestru nr. 003/131/-324r din 27 septembrie 2018.

a constatat:

La data de 16 octombrie 2018, Gurău Alexandru a depus împotriva BC „Moldova-Agroindbank” SA , intervenienți accesorii executorul judecătoresc Isac Nina și executorul judecătoresc privind contestarea procesului-verbal de sechestru nr. 003/131/-324r din 27 septembrie 2018.

Prin încheierea din 19 octombrie 2018 contestația a fost primită în procedură și a fost stabilită pentru data de 26 noiembrie 2018 examinarea contestației cu obligarea executorului judecătoresc să prezinte copia procedurii de executare.

La data de 23 noiembrie 2018 executorul judecătoresc Roman Talmaci a prezentat o referință , la care a anexat copia parțială a procedurii de executare.

Prin încheierea din data de 26 noiembrie 2018 a fost obligat executorul judecătoresc Roman Talmaci să prezinte copia integrală a procedurii de executare fiind stabilit data examinării contestației pentru 03 decembrie 2018.

La data de 03 decembrie 2018 Gurău Alexandru a depus o cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, privind verificarea constituționalității prevederilor alin. (5) art. 115 al codului de executare al Republicii Moldova.

Judecătorul, examinând cererea lui Gurău Alexandru în raport cu circumstanțele de drept invocate, consideră necesar de a ridica excepția de neconstituționalitate și de a remite Curții Constituționale sesizarea întocmită de Gurău Alexandru din următoarele considerente.

În conformitate cu alin. (1) art. 163 al codului de executare al Republicii Moldova, reclamațiile din cererea privind contestarea actelor de executare întocmite de executorul judecătoresc sau a acțiunilor/inacțiunii acestuia se înaintează împotriva creditorului sau debitorului. Cererea se judecă în condițiile Codului de procedură civilă. Executorul judecătoresc atras din oficiu în calitate de intervenient accesoriu este obligat să prezinte instanței de judecată copia certificată a procedurii de executare și să dea explicații scrise referitoare la actele contestate.

În conformitate cu alin. (1)-(3) art. 12¹ codul de procedură civilă în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului

ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amână pledoariile.

La date de 09 februarie 2016 Curtea Constituțională s-a expus asupra interpretării art. 135 alin. (1) lit. a), g) din Constituția Republicii Moldova, prin care a statuat că excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acestuia, precum și de către instanțe din oficiu. De asemenea, înalta Curte a statuat că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecători-complete de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova.

Respectiv, judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acestuia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții, având ca obiect prevederile contestate.

Având în vedere circumstanțele descrise supra, judecătorul, ținând cont de faptul că obiectul sesizării intră în categoria actelor cuprinse la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, excepția de neconstituționalitate fiind ridicată de partea Gurău Alexandru, iar prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei civile.

Totodată, Curtea Constituțională nu s-a expus anterior, referitor la prevederile care se invocă a fi neconstituționale, respectiv instanța va prezenta Curții

Constituționale sesizarea întocmită de Gurău Alexandru, privind excepția de neconstituționalitate întru verificarea constituționalității alin. (5) art. 115 al codului de executare al Republicii Moldova.

Reieșind din cele expuse și în conformitate cu prevederile alin. (1) art. 163 al codului de executare și alin. (1)-(3) art. 12¹ codul de procedură civilă, judecătorul dispune:

Se admite cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, în baza sesizării întocmită de Gurău Alexandru.

Se remite în adresa Curții Constituționale sesizarea întocmită de Gurău Alexandru, cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, întru verificarea constituționalității alin. (5) art. 115 al codului de executare al Republicii Moldova.

Judecător

Holban Vladislav

